

1868-10-21

SENDER

Janus la Cour

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rom

Mentioned people:
Janus la Cour
Georgia Skovgaard
P.C. Skovgaard

Archive:
Mappe 11 nr. 04 a-b

TRANSCRIPTION

Gode Hr Skovgaard!

Först her i Roma fik jeg den sorgelige Efterretning, at deres elskelige Hustru var död, og med inderlig Bedrövelse sender jeg dem i denne Anledning min hjerteligste Hilsen; jeg vilde saa gjerne sende dem nogle tröstende Ord, men da jeg veed at de hos dem selv har den højeste Tröst, kan det kun være min Bön og mit Haab, at Gud vil mildne deres Sorg, og give dem Styrke til at bære deres tunge Tab. Det er for mig en saa underlig og sorgelig Tanke at der i det kjære, hyggelige Hjem i Rosenvænget er foregaaet en saa stor Forandring, at det næsten stöder mig at gaa over til at fortælle

-2-

om mig selv og mit Arbejde, men jeg haaber at de ikke vil misforstaa det, og vil kun endnu engang sende dem min hjerteligste Hilsen.

Jeg kom egentlig temmelig tidlig til Schweiz, thi de förste fjorten Dage gik jeg og vadede i Snee, og jeg var kun 4200` tilvejs, jeg kunde derfor saa let indsee at det var altfor tidligt at tage til Mont Rosa, som jo var min förste Bestemmelse og da man tilmed fortalte at Rejsen dertil og selve Opholdet vilde blive meget dyrt, saa begyndte jeg saa smaat at lægge en anden Rejseplan, og da det ene Motiv der ved Rosenloui blev smukkere end det Andet, saa kom jeg saamænd ikke derfra för sidst i Juli.

Karakteren var der nærmest en [?] Dal, og naar jeg engang imellem

-3-

gik tilvejs og saa de fjerne snebedækkede Bjerge saa kom Lysten til at faa fat i Noget med en videre Udsigt, og jeg tog derfor til Mürren, 5100' over Havet. Jeg saa straks et dejligt Motiv, henover den dybe, smalle Lauterbrunnenthal, imod en mægtig Bjergkjæde som i Middagssolen lyste og glinsede, ofte stege lette Taager op fra Dalen og tilslørede enkelte Dele medens da andre Partier laa endnu finere og skjønnere, saadan matte det males og skulde det males, og jeg glædede mig meget dertil, da kom jeg endnu højere op til en lille Sö paa Engstlenalp, ved Foden af Titlis, og det Motiv der jog alle de andre Tanker paa Flugt. Jeg har nu netop igaar lagt dette sidste Billede an, det er et stort simpelt Motiv, en lys, let og klar Morgen

-4-

skulde det være, og det er næsten kun et Par Farvetoner, som skulle danne Billedet, saa det er nærmest Tomhed, som jeg frygter for at der skal komme i mit Billede, imidlertid bliver jeg gladere og gladere derved, naar jeg ret tænker paa dette Motiv. I Rosenloui gik jeg og havde det varmt for

et Motiv, en Aften efter Regn, Solen skulde bryde igjennem, de store solbeskinnede Skymasser kaster et underligt glødende Lys ned paa Bjergene, kun i det Fjerne skulde Wetterhorn ligge i Sol, der var en saadan dæmrende Glöd over Bjergene og over en lille Eng som danner Forgrunden, et saa magiskt Lys at det rigtignok var kosteligt, men i en heel Maaned drillede Vejret mig saa stærkt, at jeg maatte opgive at faae Studiet færdigt, dog kan det maaskee være at det engang klarer sig til Billede,

-5-

thi det var rigtignok dejligt. Jeg har i alt faaet en Snees Studier malede tillige med en Del Vandfarvetegninger, temmelig gennemførte, men hermed var nu ogsaa Sommeren gaaet, paa Engstlenalp ved den lille Sö, havde jeg stadigt godt Veir, den förste Del af September, men da der kom et Par Graavejrsdage blev det isnende koldt, jeg var ogsaa her over 6000^x tilvejers, og sammen med Kvæget tog jeg ogsaa ned i Dalene, og den 17 Septbr tog jeg over St. Gotthard, og har næsten havt Regnvejrstiden, men derom har de vel hört i Aviserne, heftige Regnskyl have ödelagt Jernbanerne og Vejene rundt omkring. Ved Comosöen vilde jeg have standset nogen Tid, men deels var Vejret saa slet, deels var Opholdet saa skjændigt dyrt, og endelig var Egnen ikke

-6-

saadan rigtig som jeg önskede, jeg bestemte mig derfor til at rejse til Roma, men vilde da först see mig om i Milano og Parma og Firenze, til den sidste By kom jeg imidlertid ikke, da Jernbanen var afbrudt. I Milano saae jeg en Udstilling af nyere italiensk Kunst, men med Undtagelse af et Par större Historiemalerier var det næsten Altsammen under Middelmaadigheden, jeg kunde slet ikke see at der var noget andet Syn paa Naturen, nogen anden Fatning, men det var kun Ynkelihood. Derimod saae jeg i Luzern en Udstilling af Malerier, mest af Schweizere, og der var egentlig meget der morede mig, og de to Gange jeg var der havde jeg megen Glæde, rigtignok frygter jeg for at var jeg kommen der oftere vilde meget have seet anderledes ud. Malerne fra den franske Del af Schweiz vare Alle aldeles franske i hele deres

-7-

Opfattelse og Udförelse, og de glædede mig mest, Tydskerne kunde jeg derimod, med et Par Undtagelser, slet ikke gaa ind paa. Der var blandt Malere fra Genève en Landskabsmaler Veillon, han havde 4 större Billeder, og der var en vis Storhed og Glands hos ham, han slog stærkt ved det förste Syn; men paa samme Tid en saadan Ringeagt for al Skönhed i Enkelthederne, en fuldkommen Springen over Gjengivelse af

Staffat, det blev Altsammen til Farveklat under hans Pensel; jeg havde det virkelig lidt varmt for ham i Begyndelsen, men lidt efter lidt ærgrede han mig; ved Vierwaldstättersöen traf jeg Hr Veillon, men da jeg saa ham mishandle et Motiv, som han sad og malede paa havde jeg slet ikke Lyst til at skifte nærmere Bekjendtskab med ham. Han var maaske ikke mere raa end mange franske Landskabsmalere, men han manglede aldeles deres spillende Pensel, Veillon var forskrækkelig muret og kalkagtig i

-8-

sin Malemaade. Af den yngre Calame var der to Billeder, hvoraf det Ene var et smukt Billede, skjøndt det fine Löv og den skjönnne Forgrening af Oliventræerne var lidt mere for[?] end jeg just kunde gaar ind paa. Jeg er nu kommen i Ro her i Roma, efter at have været en 14 Dage ude i Albanerbjergene, jeg gaar nemlig og tænker lidt paa et Sidestykke til Söen paa Engstlenalp, ved en lille Indsö, f. Ex ved Nemisöen hvor det skulde svulme af Vegetation, jeg fik en Del tegnet dertil, men rigtig klart staar det ikke for mig endnu, saa det er foreløbig opgivet. Vil de hilse drengene og Katrine. Til Professor Roed vilde de maaskee sige at jeg endnu ikke har kunnet finde noget Fotografi efter Dantes Portrait, men jeg kom jo rigtignok ikke til Firenze, og der kunde det vel bedst findes. Vil de hilse Professor Marstrand - Aagard - Zacho - o.s.v. og vær selv hjertelig hilset
Med Höjagtelse
deres forbundne
Janus la Cour

Roma 21 Oktober 1868.

Gods fr. Konggaard!

Jegst for i Roma fik jeg den sørg-
lige efterretning, at ders elskelige hustru
var død, og med inderlig Bedrøvelse findes
jo der i denne Auldring min hjerteligste
hilsen; jeg vilde saa gjerne faaet den ugle
høstende Ord, men da jeg saa at de for
den sels for den sørgte Døds, kan det
kun være min Løn og mit Jaab, at Gud
vil mildnes Ders Døds, og give den Hjerte
til at bære Ders tunge Tab. Det er for
mig en saa inderlig og sørgelig, tænke at
der i det Høst, sørgelige Gjennem i Rupsørgen
er foretaget en saa stor Høst, at det
uafvendt holder mig at gaa over til at fortælle

om mig selv og mit Bølg, ILUM. SARAKO
nummer 10
1898
at de ikke vil misforstå det, og vil tænke
med en engang hvad den mine fjendtlige
følger.

Jeg kom egentlig temmelig tidlig til
 Schweis, og de første fjorten dage var
 jeg og varden. Der, og jeg var kun 4000
 hilsener, jeg kunde derfor for det første at
 det var altså tidligt at tage til Mont-
 Rosa, for jeg var min første Lyftræner,
 og da man bekendt fortæller at Lyfser de
 til og fulde Opfødt vilde blive meget
 dyrt, for byggede jeg for første et bygge
 en anden Lyfjagst, og da det var Mont-
 Rosa ved Lepontineren blev smukke og det end
 for kom jeg fremad ikke drøje for jorden
 i Tuli. Karakteren var der udmærket en
 finnes Del, og naar jeg nu engang imidlertid

gik til søen og saa de fine pindskottede
Lange paa den Lyfte til at saa ful
i Mødet med en vidne Bistift, og jeg tog
deres til Mødet, 5100' en Jern. Jeg
saa for at Bistift Mødet, som den
Bistift, som alle Lærebøgerne, men
en meget Længde paa i Mødet
Bistift og glimende, alle paa alle
og for den og Bistift Mødet. De med
de andre færdige og ender paa og Bistift
men, som man kan se det ender og Bistift
til ender, og jeg glæder mig meget til
de som jeg ender paa og til en lille
paa Bistift Mødet, som Bistift og Bistift, og
til Mødet der jeg alle de andre Bistift
paa Bistift. Jeg for en Mødet i en Bistift
Bistift Bistift Bistift, det er et Bistift
Bistift Mødet, en Bistift, det er Bistift

skulde det være, og det var mig som kien at
for Tænkningen, som skulde danne Lilledet,
for det var udmærket Læst, som jeg frejgtes
for at det skulde komme i mit Lilled,
imidlertid bliver jeg glædet og glædet det,
næd, naar jeg end tænker paa dette Motiv.
I Lapland gik jeg og fandt det varmt
for et Motiv, en Aften efter Regn,
Tiden skulde bygge sig paa, de store
fælleskinnede Okjæmper kastede et uendeligt
glødende Lys med paa Ljungen, kien i det
Tjoven skulde det skæppe ligge i Tø, det
var en færdig dommedags Glød, over Ljungen,
og over en lille Bælt, som danne Ljungen,
at for magiskt Lys at det rigtigt var
køstligt, men i en fælles Maaned vilde
Siget mig paa storket, at jeg maatte agte
at paa Skindet færdigt, dog kan det måske
være at det en gang klove sig til Lilledet,

Alti det var vigtig nok dybt. Jeg var
ialt fæst en Dares Hinder med alle
med en Del Wandforfatninger, temmelig
gjennemførte, men fremad var mit agt
Dommers gæst, som fugtlesnalg end
den lille Di, færdig i stadt gæst 40 år,
den første Del af Augusten, men da
der kom et Par Graasjovdage blev det is,
usund kaldt, jeg var agt for over 6000' tilvise,
og sammen med Krogel tog jeg agt end
i Dalsen, og den 17 Septbr tog jeg over St.
Gatthard, og for næsten forst Regneris
jorden, men derom for de var først i
Anisjone, søstige Regnskyl færdig idlegt
Jernbærens og Nijne med omkring. Ved
Composen vilde jeg færdig stadt nogen Lide,
men det var 40 år for færdig, det var opfaldt
for stadtigt dybt, og endelig var færdig ikke

saadan rigtig for jer vished, jer bekund mig
derfor til at rejse til Rom, men vilde
da først for mig om i Milano og Parma
og Firenze, til den sidste Lj kom jer indse,
hid ikke, da forliden var afbrudt. Tili
læng for jer om Udførelsen af jeres talrige
kunst, men med Udførelsen af et for jeres
historiskindes, var det udførte Altsammen end
Midtlandsindfærd, jer kunde selv ikke for et år, en
der var noget andet Tjen gaa Naturn, nogen
anden beting, men det var kun lykkelig.
derimod for jer i Lagen om Udførelsen
af Malerier, mest af Desideriere, og der
var egentlig meget der mund mig, og de
to Gange jer var der fandt jer nogen Glæde,
vigtigst for jer for at var jer kommen
der efter vilde meget for jer endelende
ind. Malerne for den første Del af
Schweiz men alle endes første. Jule den
Udførelsen og Udførelsen, og de glæder mig mest,
Udførelsen kunde jer drømme, med et for Udførelsen
for, selv ikke gaa ind gaa. Der var blandt
Malere for Genève og Landkommissioner Veillon,
for fandt 4 store Litter, og der var en stor
Mængde og Glæde for jer, for selv stillet
ud det første Tjen; men gaa foruden vid
saadan Længde for al Udførelsen i Udførelsen.
Midtlandsindfærd, jer kunde selv ikke for et år, en
for af Stoffet, det blev Altsammen til Rom,
kelt endes for jer, jer fandt det virkelig
lidt som for jer i Udførelsen, men lidt
efter lidt øgede jer mig; med Udførelsen
for fandt jer jer Veillon, men da jer for jer
uiførelsen af Malerier, for jer fandt og endes
for fandt jer selv ikke Lj. til at stiftet var
med Udførelsen med jer. Jer var meget
ikke men var end mange for jer Landkommissioner
men for mangende endes den for jer Udførelsen,
Veillon var for jer Udførelsen med og Udførelsen:

fine Malmaard. Af den gule Calame var
der to Lilled, hvoraf den ene var et enkelt
Lille, skjønt det fine Læs og den skønne
Togning af Oliventræerne var lidt mere forfærdig,
hvilket jeg just kunde gøre indgaa. Jeg er nu
kommen i Ro for i Roma, efter et forløb
en 14 dage ind i Albano-tingene, jeg gik uendelig
og hentes lidt for et bidt af det til Rom, en
Engstern, med en lille Færge, f. f. og Mani-
fester det skønne smil af Vegetation, jeg fik en
del meget smukt, men rigtig blødt gaaet til
ikke for mig endnu, for det er forlængst opgjort.
Så vil de hjælpe Drængene og Katrine. Til Professor
Roed vilde de maaske sige at jeg endnu ikke for
kunne kende finde noget Fotografi eller andet
Portrait, men jeg kan jo rigtig nok ikke til dinde,
og det kunde det vel godt finde. Vil de hjælpe
Professor Marstrand - Agard - Zaspe og var
den virkelig hjælp -

Med højreselskabet

Dens forbehold

Laurens la Cour